

**Studia doktoranckie
na Wydziale Pedagogicznym i Artystycznym UJK
sztuki piękne**

**Obszary zainteresowań i problematyka badawcza
opiekunów naukowych**

Prof. zw. dr hab. Małgorzata Bielecka.....	2
Dr hab. Henryk Królikowski.....	3
Prof. zw. dr hab. Wiesław Łuczaj.....	4
Prof. zw. dr hab. Ryszard Ługowski.....	5
Prof. zw. dr hab. Ewa Pełka.....	7
Dr hab. Jan Walasek, prof. UJK	8
Prof. zw. dr hab. Władysław Szczepański.....	9
Prof. zw. dr hab. Urszula Ślusarczyk.....	10
Dr hab. Teresa Ślusarek.....	11
Dr hab. Henryk Sikora, prof. UJK.....	12
Dr hab. Tomasz Sikorski, prof. UJK.....	13
Dr hab. Katarzyna Ziółowicz.....	14

Prof. zw. dr hab. Małgorzata Bielecka

e-mail: m.bielecka@interia.pl

Dziedziny: malarstwo, intermedia, działania przestrzenne.

Obszary badań prowadzonych w ciągu ostatnich 5 lat:

Sztuki wizualne, twórczość własna w zakresie malarstwa, pedagogika sztuki, arteterapia, estetyka, kultura wizualna

Główny nurt zainteresowań badawczych wiąże się twórczością artystyczną, której empirycznym zapleczem jest własna praktyka malarska. Podejmowana w jego ramach tematyka ogniskuje się na samym procesie kreacji oraz odkrywaniu potencjału ekspresyjnego malarstwa. Malarstwo, postrzegane jako formacja językowa, implikuje rozważania nad prawidłami „gramatyki”, specyfiką poetyk - ich metamorfozami w perspektywie historycznego rozwoju, aż do współczesności i autorskich kodów, stanowiących skrajną postać indywidualizacji języka malarstwa i potwierdzenie dewaluacji jego zasad. Badania realizowane bieżąco, w centrum zainteresowań stawiają pytania o proces kreacji artystycznej, zmierzają do wypracowania własnego stanowiska wobec dylematu współczesnej dydaktyki artystycznej, związanego z utożsamianiem rzeczywistości obiektywnej i kreacyjnej obrazu.

Dr hab. Henryk Królikowski

e-mail: grafik@ujk.edu.pl

Dziedziny: grafika, malarstwo, rysunek, multimedia, sztuka w przestrzeni publicznej.

Obszary badań prowadzonych w ciągu ostatnich 5 lat:

Zakres moich zainteresowań to trzy różne horyzonty widzenia świata:

- horyzont człowieka, - horyzont natury, - horyzont kultury.

Wszystkie horyzonty, które opisuję zazwyczaj nie występują w moich pracach w formie czystej. Wszystkie elementy nieustannie się ze sobą mieszają. Interesują mnie eksperymenty w ramach wszystkich dostępnych technik graficznych oraz łączenie technik w obszarach różnych dziedzin sztuki.

Horyzont człowieka

Traktuję człowieka jak formę materii organicznej. Ta organiczność determinuje nie tylko opracowanie kształtu samej postaci ale wpływa na otoczenie, całą kompozycję. Istotnym zagadnieniem jest ciało człowieka, które jako forma fascynuje mnie od dawna. Jednak to co najciekawsze, to człowiek jako tajemnica - wewnątrz, którego na co dzień nie chce się ujawniać.

Horyzont natury

Kiedy zajmuję się kompozycją przetwarzam obraz świata, który mogę dotknąć, obejrzeć z bliska jednak moje pojmowanie natury jest szersze. Natura to siła, która ożywia przyrodę. Sięgam do szeroko rozumianej przyrody, od mikroskopijnych form biologicznych, przez wzory, struktury, formy roślinne, zwierzęce, postać ludzką przez pejzaż do przestrzeni kosmicznej.

Horyzont kultury

W czasie wielowiekowej historii społeczeństw został nagromadzony pewien dorobek materialny i umysłowy. Dla mnie horyzont kultury to przedmioty wytworzone przez człowieka. To zagadnienie pojawia się w mojej twórczości od wielu lat, jednak w formie tylko dopełniającej.

Prof. zw. dr hab. Wiesław Łuczaj

e-mail: wieluczaj@gmail.com

Dziedziny:

Malarstwo, sztuka generatywna z wykorzystaniem technologii komputerowych (animacje proceduralne), intermedia.

Obszary badań prowadzonych w ciągu ostatnich 5 lat:

Człowiek jako baza danych. Statystyka jako inspiracja. Mapping jako strategia artystyczna. Grid jako struktura, temat i kontekst dzieła sztuki. Relacje formy do treści dzieła w obszarze geometrii dyskursywnej.

Tworzy obrazy statystyczne, inspirowane mapowaniem baz danych lub komunikatami statystycznymi, głównie na temat zachowań społecznych Polaków. Punktem wyjścia twórczości jest założenie, że współczesna rzeczywistość jest rzeczywistością statystyczną. Autor Manifestu Sztuki Statystycznej. Od 2011 roku razem z grupą artystów europejskich animuje międzynarodowy ruch artystyczny „Discursive Geometry”, którego jest pomysłodawcą. Ta idea włącza sztukę geometryczną w aktualnie toczące się dyskursy, m.in. społeczne, języka, nauki, czy samej sztuki.

Słowa kluczowe: geometria dyskursywna, obrazy statystyczne, baza danych, grid, animacja proceduralna.

Prof. zw. dr hab. Ryszard Ługowski

e-mail: xx1@mckis.waw.pl

Dziedziny: malarstwo, intermedia, działania przestrzenne

Obszary badań prowadzonych w ciągu ostatnich 5 lat:

O sztuce

Fenomenem i specyfiką Sztuki jest jej beczasowość, a w konsekwencji *Sztukę cechuje brak postępu*. Oczywiście człowiek uwikłany jest w historię i rozwój technologii i wiedzy naukowej, tworzy sztukę w kontekście swoich czasów, problemów, każde pokolenie bazuje na stanie wiedzy zastanej. Jednak jej rdzeń, istota sztuki która sprawia że, w kontakcie z prawdziwym dziełem sztuki dzisiejszej czy wczorajszej, doznajemy przeżycia artystycznego, ta istota jest niezmienna. Co sprawia że doznajemy takich przeżyć w kontakcie z niektórymi dziełami, *nie wiem*. To *nie wiem* towarzyszy nieustannie człowiekowi od zarania jego dziejów, od obudzenia się jego samoświadomości, od kiedy człowiek uświadomił sobie istnienie własnych uczuć i przeżyć. Dzięki temu *nie wiem* pojawiła się sztuka, religia, filozofia. Na przestrzeni wieków powstała i powstaje bardzo różnorodna, bogata mapa Sztuki. Po latach gubią się konteksty, literackie powody powstania jednostkowego dzieła sztuki, tracimy zdolność czytania symboli. Jednak dzięki pierwotnemu doświadczeniu artystycznemu, dzięki unikalnej właściwości naszego umysłu, intuicyjnej właściwości odwołującej się do rzeczywistości istniejącej poza granicami ludzkiego logicznego poznania, jesteśmy w stanie oceniać a przede wszystkim rozumieć i odczuwać twórczość zarówno dzisiejszą progresywną jak i tę z przed tysięcy lat. Zjawiska kolorystyczne, harmonia barw, dźwięków, wycucie kompozycji form brył i płaszczyzn, odczuwanie rytmu, itp. fenomeny odczuwamy intuicyjnie pozawerbalnie. Dramat grecki jest nadal aktualny ze względu na nasze niezmienną się biologiczne uwarunkowania, naszą psychikę, biologiczne odruchy. Sztuka jest wielkim obszarem aktywności człowieczej, która dzięki swojej specyfice, dzięki mówieniu o uniwersalnych problemach w zdarzeniach jednostkowych, dotyka problemów istotnych – dotyka ponadczasowości. Zdaję sobie sprawę z faktu iż wrażliwość ludzka jest zróżnicowana, o różnym stopniu „zaawansowania”, a przeżycie i odczucie dzieła Sztuki wymaga osobistego wysiłku, podobnie jak z przeżyciem i odczuciem koanu w buddyzmie ZEN. W chwili oświecenia, w tym ułamku sekundy intuicyjnego zrozumienia dzieła i ekstatycznego uniesienia następuje kontakt z uniwersum, kontakt ze światem Rembrandta, Leonarda, czy Fidiasza, Myrona i anonimowych twórców z Lascaux. Intuicyjne zrozumienie istoty sztuki

O sobie samym

Przeżycie artystyczne (zjawisko i stan ducha które następuje w kontakcie z autentyczną, głęboką sztuką), według mnie jest tożsamy z przeżyciem transcendentnym. W swojej twórczości kładę szczególny nacisk na istnienie tego fenomenu w dziele Sztuki. Dążę do wywołania u widza odczucia transcendencji. Mistycznego kontaktu z *Pełnią, Absolutem, Doskonałością, czy obcowania z Dobrem i Prawdą*. Wieloznacznego stanu niepewności który odsyła widza do przeżycia dzieła Sztuki poza werbalnym jego poznawaniem, stanu jedności z kosmosem, wszechświatem. Wydaje mi się, że w moich akcjach, a ostatnio w działaniach dźwiękowych zbliżam się do pożądanego efektu. Dźwięk jako energia i wibracja fali sam w sobie jest bytem niematerialnym, powstaje w naszym mózgu. Jest zjawiskiem silnie oddziaływującym na zmysłowość widza, słuchacza. Przez swoją abstrakcyjność jest wyzbyty informacji semantycznych. Jest supremacją czystego

odczucia, niesie przekaz intuicyjny, poza słowem (supremacja czystego odczucia- K. Malewicz). Ze względu na swoją ulotność, abstrakcyjność, jest bardzo atrakcyjnym i mistycznym medium. Jest jednocześnie, poprzez fizyczny wpływ wibracji na nasz organizm, bardzo konkretny – powoduje jego bezpośrednie cielesne odczuwanie. Powoduje stany które doprowadzają odbiorcę od medytacji do stanów transu włącznie, a może i *satori* – buddyjskiego oświecenia. Stanu w którym nasza nadświadomość *poznaje niepoznawalne*, przekracza granice naszej cielesności, *bytuje poza bytem*. Przeżycie artystyczne w kontakcie z Dziełem Sztuki otwiera możliwości naszego umysłu do przekraczania granic naszego poznania.

transcendencja *filoz.* «istnienie poza granicami bytu lub poza granicami ludzkiego poznania» SŁOWNIK JĘZYKA POLSKIEGO, Wyd. Nauk. PWN. Warszawa 2003

Prof. zw. dr hab. Ewa Pełka

e-mail: ewa@pelka.us

Dziedziny: malarstwo, intermedia, działania przestrzenne

Obszary badań prowadzonych w ciągu ostatnich 5 lat:

- Rozpoznanie, przedstawienie i porównanie we współczesnej formie malarskiej i intermedialnej różnorodnych tradycji duchowych i kulturowych, definiujących człowieka, jako byt a wszechświat, jako jego środowisko. Ukazanie w formie malarskiej i działań przestrzennych występujących między nimi podobieństw i różnic.
- Przedstawienie za pomocą sztuk pięknych zagadnień sensu bytu, bez używania wizualnych atrybutów religijnych ale duchowych, ze szczególnym uwzględnieniem sensualności i seksualności człowieka.
- Wypracowanie nowych technik malarskich i intermedialnych, wizualizujących tę problematykę i aktywizujących uczestników zdarzeń artystycznych.

Dr hab. Jan Walasek, prof. UJK

e-mail: gerion11@wp.pl

Dziedziny: malarstwo, intermedia, działania przestrzenne

Obszary badań prowadzonych w ciągu ostatnich 5 lat:

Główny obszar zainteresowań to Kosmos. Podglądam niebo w obserwatorium, teraz już na ekranie komputera. Przedmiot badań to przestrzeń i modele Wszechświata, które da się przedstawić w moich obrazach. W czasie procesu twórczego, który jest następstwem obserwacji i długich przemyśleń, powracają pytania; jak zbudowany jest Wszechświat? Jak daleko sięga nasz zmysł wzroku i umysłu?

Staram się też odpowiedzieć na pytanie podmiotowe; „Skąd przychodzimy, kim jesteśmy, dokąd idziemy?”

Prof. zw. dr hab. Władysław Szczepański

e-mail: w-szczep@wp.pl

Dziedziny: malarstwo, grafika i rysunek

Obszary badań prowadzonych w ciągu ostatnich 5 lat:

W twórczości prezentuje wysublimowane przejścia od konkretnych motywów miejskich do uniwersum dramatu współczesnego świata z zastosowaniem oszczędnych środków plastycznych, podejmuje próby emocjonalnego wyrażenia swego stosunku do życia w kompozycjach malarskich i rysunkowych.

Sztukę traktuje jako szczere, bezpośrednie i nieskrępowane wypowiedanie się, a jego zasadnicza postawa od wielu lat nie ulega zmianie.

Zbiory z ostatnich lat: In silentio et spe, Trwanie i Przemijanie, Memento, Usque ad finem

Prof. zw. dr hab. Urszula Ślusarczyk

e-mail: ula.slusarczyk@gmail.com

<http://ulaslusarczyk.blogspot.com/>

Dziedziny: malarstwo, intermedia, działania przestrzenne.

Obszar badań prowadzonych w ciągu ostatnich 5 lat:

Główną oś moich zainteresowań wyznacza triada: biel – przezroczystość – nieskończoność. Przedmiotem badań jest czas, jego warstwowa struktura zapisana w materii, zaś sposobem wypowiedzi – cisza.

Orientacja na to, co jakby poza-czasowe i jednocześnie elementarne ujawnia medytacyjny sposób rozumienia sztuki. W ramach procesu twórczego dokonywana jest próba przekraczania prawdziwych lub fałszywych antynomii: tego co realistyczne i abstrakcyjne, materialne i duchowe, organiczne i geometryczne, emocjonalne i racjonalne, elementów natury i kultury etc.

Inne kierunki dociekań dotyczą poszukiwania sensu poprzez sztukę i umiejscowienia sztuki w polu aksjologicznym oraz związków między nauką i sztuką.

Aktualnie realizowany projekt badawczy nosi tytuł: „Topos. Obrazowanie przestrzeni pamięci i wyobraźni”. Stanowi on próbę redefinicji na gruncie sztuk wizualnych pojęcia toposu poprzez przesunięcie akcentu z perspektywy uniwersalnej na bardziej indywidualną. Projekt dotyczy kwestii tożsamości, przynależności do określonych przestrzeni – geograficznych, kulturowych, czy też mentalnych. Jego realizacja wymaga sięgnięcia do zasobów pamięci, przywołania motywów stanowiących źródło trwałych inspiracji, także na poziomie archetypów i symboli.

Dr hab. Teresa Anna Ślusarek
e-mail: annatas@wp.pl

Dziedziny: grafika warsztatowa, fotografia, rysunek, druk cyfrowy

Obszary badań prowadzonych w ciągu ostatnich 5 lat:

Badanie procesu graficznego jako metody twórczej wiodącej w kierunku - eksperymentalnego kształtowania matrycy i odbitki, stworzenia zindywidualizowanej koncepcji przestrzeni wskazującej na dwoistość jej bytu, jako istniejącej obiektywnie natury i subiektywnej konstrukcji określającej jej transcendentny wymiar. Poszerzenie funkcji matrycy zmieniającej status odbitki, podłoża do druku, charakter samego procesu twórczego. Druk jako artystyczna kreacja – unikat graficzny istniejący na pograniczu wielu sztuk.

Techniczna unikatowość grafiki umożliwia nieustanny powrót do pierwotnego zapisu idei. Rozciągnięta w czasie materializacja obiektu graficznego pozwala mi na nowe odkodowanie matrycy w odmiennej już rzeczywistości. W procesie druku i towarzyszących zabiegach technicznych, struktura płyty ulega metamorfozie tworząc nowe warstwy znaczeniowe. Konfrontacja idei – projektu – matrycy – odbitki, zarówno przy utrzymaniu rygorów technologicznych jak i odejściu od nich uruchamia nieograniczone możliwości kreacji. Rozbudowana struktura procesu graficznego pozwala na zastosowanie na każdym etapie różnorodnych materiałów, nośników druku o odmiennych właściwościach i strukturze oraz łączenie środków wyrazowych odrębnych dyscyplin.

Artystycznie poruszam się po obszarze górskim zdefiniowanym przez matematykę jako naturalny fraktal. W grafikach z cyklu *Przestrzenie fraktalne*, *Pole Widzenia* odwołuję się do teorii fraktali, ale nie do jej powszechnie przyjętej wizualnej geometrycznej interpretacji, lecz stanu równoległego występowania zjawisk w różnej skali. Stosuję środki wizualizacji oparte zarówno na rzeczywistej strukturze pejzażu górskiego jak i elementach geometrycznych i związanej z nimi symbolice, tworząc „przestrzenie fraktalne” według własnych reguł. Podstawą rozwiązań formalnych i ideowych moich prac jest odwołanie się do rzeczywistych cech natury operującej równocześnie wszystkimi formami istnienia na poziomie cząstek elementarnych czy galaktyk.

słowa kluczowe : proces graficzny, unikat, poszerzenie funkcji matrycy, fraktale, druk jako kreacja.

dr hab. Henryk Sikora, prof. UJK

e-mail: sikorh@wp.pl

Dziedziny: rzeźba, malarstwo, intermedia, działania przestrzenne, aksjologia.

Obszar badań prowadzonych w ciągu ostatnich 5 lat:

Myśl zawarta w słowach Biblii: „I wywiódł Pan Bóg z ziemi wszelkie drzewo piękne ku widzeniu” ma dla mnie jako rzeźbiarza podstawowe znaczenie. Przeznaczenie i wykorzystanie artystyczne drewna nie jest przy tym jakimś swoiście sentymentalnym wspomnieniem jego biologicznej natury, ale najczęściej wynikającym z artystycznego założenia „jego udziałem w procesie twórczym”. Ważniejsze niż sentymentalne wspomnienie jest w relacji artysty do materiału, włączanie lub wyłączanie aspektów metafizycznych o mniejszym czy większym znaczeniu, waloryzujących tworzone dzieło. W drzewie – drewnie te aspekty są obecne źródłowo. Drzewo jest źródłem inspiracji wszelkich sensów i znaczeń, jest fascynującą formą życia, filozoficznym pojęciem, które zawiera w sobie instynktowny pradawny szacunek do natury, jak i zachwyt nad jej pięknem, monumentalnością i doskonałością.

Z szacunku do drzewa bierze się koncepcja i forma moich rzeźb, jak i sposób ich powstawania. Inwencja twórcza sprowadza się do starannie przemyślanych ingerencji w żywe drzewo. Czasem mają one na celu wyeksponowanie odpowiedniej jego części, czasem przetworzenie go w zupełnie inną formę. Chęć ocalenia tkwiącego w żywym jeszcze organizmie pierwiastka życia podkreślam poprzez pozostawienie tworzywu możliwości samoprzetwarzania się. Przez ten zabieg nadaję tworzywu antropologiczne życiorysy, tropię w drewnie tajemnicę jego historii życia i umierania na podobieństwo etapów ludzkiego życia. W swoich kompozycjach tworzę swój symboliczny, semantycznie komunikatywny język.

Dr hab. Tomasz Sikorski, prof. UJK

e-mail: tsikorski@post.pl

www.tomaszsikorski.net

Dziedziny: intermedia, multimedia, fotografia, film, formy przestrzenne, malarstwo, sztuka w przestrzeni publicznej.

Obszary badań prowadzonych w ciągu ostatnich 5 lat:

Obrazy dźwiękowe – badania i twórczość w zakresie intermedialnych struktur artystycznych łączących obrazy i formy przestrzenne z dźwiękiem. Badanie struktur przestrzennych o charakterze **environmentu** budowanych za pomocą projekcji obrazów ruchomych (filmowych) i statycznych oraz emisji dźwięku. Budowanie i aranżowanie przestrzeni za pomocą **projekcji świetlnych**. Niestabilność ontologiczna i płynność semantyczna: aporie i symulakry w dziełach sztuki. Rozumienie i nie-rozumienie w sztuce. Dzieło sztuki jako instrument otwierający umysł (książka „Dzieło sztuki jako koan” 2009). Sztuka w przestrzeni publicznej: własna praktyka artystyczna i opracowania naukowe – książka „Graffiti w Polsce 1940 – 2010” (2011), oraz albumy „Sztuka na ulicach w Polsce 1965 – 2015” (w przygotowaniu), „Dzika grafika. Cztery i pół dekady ulicznej dywersji wizualnej w Polsce 1970 - 2015” (w przygotowaniu).

We własnej praktyce artystycznej wyznaję zasadę prymatu idei twórczej, do której dobieram środki realizacyjne. Stąd stosowanie przeze mnie różnych narzędzi, technik, tradycyjnych i niekonwencjonalnych środków kreacji artystycznej. Moje koncepcje i intencje twórcze łączą w sobie aksjomat autonomii sztuki, międzygatunkową postmodernistycznego ducha Fluxusu i tradycję porzucania gmatwaniny pojęć w celu osiągnięcia przeżyć bezpośrednich i stanów, które uykają rozpoznaniu rozumowemu i językowi pojęciowemu. Uważam, że dzieła sztuki potrafią powodować przeżycia, które mają moc transformującą umysł. W tym sensie sztuka jest szczególnie cennym obszarem aktywności człowieka i doskonałym narzędziem rozwoju zarówno twórcy, jak i odbiorcy.

Słowa kluczowe: sztuka, obraz, intermedia, multimedia, obrazy dźwiękowe, environment, projekcje, światło, przestrzeń, niekonwencjonalne środki kreacji artystycznej, graffiti, sztuka w przestrzeni publicznej, język, rozumienie i nie-rozumienie, koan, umysł, rozwój.

Zakres opieki na studiach doktoranckich: nowe media, intermedia, multimedia, malarstwo oraz łączenie tych obszarów.

Dr hab. Katarzyna Ziółowicz
e-mail: kziolowicz@ujk.edu.pl

Dziedziny: rysunek, ceramika, edukacja plastyczna, animacja kultury

Obszary badań prowadzonych w okresie ostatnich 5 lat:

- poszukiwanie interpretacji rysunkowego zapisu reliefu
- studiowanie nowych możliwości w zakresie obrazowania rysunkowego
- mapowanie struktur efemerycznych
- metodyczne aspekty edukacji artystycznej i analizy dzieła plastycznego

Słowa kluczowe prowadzonych badań: rysunek, relief, forma, edukacja artystyczna

W naturalny sposób przenikające się i uzupełniające wymiary stanowią podstawę artystycznych i teoretycznych rozważań. Połączenie dwóch technik dało swój wyraz w rysunkowych kompozycjach. Żadna z technik – rysunek i ceramika - nie były samodzielnie wystarczające do realizacji przekazu artystycznych poszukiwań.

Moja działalność skupiona jest na połączeniu struktur i form charakterystycznych dla nich obu.

W warstwie ideowej rysunkowe zapisy reliefów stanowią integrację dwóch równoległych światów – świata natury, na którego początek nie miał wpływu człowiek oraz industrialnego świata będącego wynikiem ingerencji człowieka w zastaną rzeczywistość.